

Spiclivédelem Németországban

2023 szeptember 07. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Az informátori rendszer megbízható módon termel állítólagos „elkövet?ket”, mégpedig állandóan egyre többet.

Naika Foroutan azt írta augusztus 23-án a Focus német hírmagazinban:

„Számos embernek az az érzése, nem ismer már rá a »saját« országára. Joggal, mondaná az ember, hiszen másképp néz már ki, fiatalabbá vált, máshogy beszél, étkezik és imádkozik, mint korábban. Viszont megfeledkeznek arról: ez az ország önmagában senkié."

Ki is ez a Naika Foroutan, és miért nem mond neki ellent egy kancellár, belügyminiszter, valamint a szociáldemokraták, a keresztény uniópártok és a szabad demokraták egyetlen politikusa sem? Foroutan asszony az Integráció- és Migrációkutatás Német Központjának igazgatója, valamint az integrációkutatás és a társadalompolitika professzora a berlini Humboldt Egyetemen. Továbbá – ami lényeges e kérdés szempontjából – a német kormány tanácsadója. Mivel pedig a német kormány nem cáfolja ?t, abból kell kiindulnunk, hogy a kormány egyazon véleményen van: Németország nem a németeké!

El tudják a magyarok képzelni, hogy országuk nem az övék? Vagy a lengyelek? De feltehetjük ezt a kérdést a dánokkal, a spanyolokkal, az olaszokkal, az amerikaiakkal, a britekkel és másokkal kapcsolatban is.

Németország az önfeladás földje. Feleslegessé teszi magát, és mások martalékává válik. Ha miniállam lenne Európa közepén, mint Andorra, ez nem okozna problémát Európának. Az Európai Unió legnépesebb és ez idáig legfontosabb államaként azonban ezzel a felfogással egy instabil képz?dménnyé válik, amelyért már maguk a németek sem fognak harcolni.

Ami nem a miénk, azért nem állunk ki, és nem is teszünk meg érte semmit. Egy ilyen ország nem számít azoknak a szemében, akik benne élnek. Németországnak ez tragédia, az Európai Uniónak pedig komoly veszély.

Júliustól érvényben van az informátorokat véd? német törvény. Mindenki anonim módon feljelentheti polgártársát állítólagos vagy tényleges vétkei miatt. Ehhez különleges bejelentési pontokat állítanak fel. A feljelentett polgárok nem tudják megvédeni magukat, és nem is szereznek róla tudomást, hogy ki feketítette be ?ket.

Az eljárás Sulla római dictator proskripcióira, a középkori boszorkányüldözésre, Robespierre gyilkológépezetére, valamint az egykori keleti blokk állambiztonsági szolgálatainak módszereire és segít?ire emlékeztet. Sulla, az inkvizíció, Robespierre és a kommunista állambiztonság egy áldozata sem hivatkozhatott az ártatlanság vélelmére, koncepciós módon ítélték el ?ket, és nem kerülhették el a megsemmisítést. A társadalmi légkör mérgezett volt, az együttélés pedig megfélemlít?. Az inkvizíciós id?kben az istenítéletek léptek az objektív igazságszolgáltatás helyébe, a diktatúra idején az áldozat kiszolgáltatott volt az uralmon lév?k kénye-kedvének.

Az informátorokat véd? német törvény az informátorokat, azaz a besúgókat védi. A keleti táborban ugyancsak védték az állambiztonsággal együttm?köd?ket. Ezzel szemben a feljelentések áldozatai teljes mértékben védtelenek voltak. Ma ugyanaz a helyzet. Egy különbséggel – most még? –: a kommunisták állambiztonsági szolgálatainak börtöneik és kényszermunkatáboraik voltak. Idáig az új Németország (még) nem jutott el. De

senki nem tudja, hogyan fordul még a továbbiakban a meggyanúsításnak ez a spirálvonala. Mert hiszen a kommunisták visszatértek – most éppen zöldek. A nyilvánosan megkövetelt és támogatott besúgás mindig önálló életre kel.

Az informátori rendszer megbízható módon termel állítólagos „elkövet?ket", mégpedig állandóan egyre többet. Ugyanis ebb?l táplálkozik, minden egyes kitalált és lefogott „elkövet?" pedig az informátortörvény létének igazolására szolgál. Hiszen ahol ennyi „elkövet?t" lepleznek le, ott még sokkal többnek kell lennie, akiket mind kézre kell keríteni – lásd a sztálini megtorlásokat. Sosem lehet tudni…

Weißgerber Gunter

A szerz? egykori német szociáldemokrata politikus

Borítókép: Olaf Scholz német kancellár felszólal a Bundestagban (Fotó: AFP/Michael Kappeler)

www.magyarnemzet.hu

Ajánló